

Emekçi Mühendisler

2008 Yılında Amerika'da bir finans krizi olarak patladı küresel kriz. Küreselleşme efsaneleri yerle bir oldu. Bugün artık bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de kriz reel olarak yaşanıyor.

Önce emekçiler, halk canıyla başıyla yüz yüze bire bir boğuşuyor yoksullukla, hayat pahalılığıyla, işsizlikle; istatistikler arkadan geliyor. Enflasyon şu kadar oldu, daralma-küçülme bu kadar oldu, işsizlik oranı arttı, bu ay da 400 bin kişi işsiz kaldı... diye. Kendinden kaynaklı bir kusur olmadığı halde insanlar işsiz kalıyor, çoluğu çocuğuyla açlığın, yoksulluğun acımasızlığına savruluyor. Kapitalizmin çöküşünün faturası emekçilere ödettilirmeye çalışılıyor.

Bunu bildiği için emekçiler örgütleri aracılığıyla "emekçiler krizin faturasını ödemeyecek" diye seslerini yükseltiyorlar. Ama nasıl ? Şimdi emek eksenli tüm örgütler bu sorunun cevabını verme arayışında.

Elektrik, elektronik, bilgisayar, biyomedikal.. mühendisi olan üyelerimiz de içinde bulunduğumuz günlerde bu krizi etkilemişiyle yaşıyor. Meslektaşları diğer mühendisler, mimarlar, şehir plancıları ve tüm diğer emekçiler gibi. Bu nedenle bu sayımızın dosya konusunu "EMEKÇİ MÜHENDİSLER" olarak belirledik. Krizin bizlere yansıyan etkisine ve kriz karşısında ortaklaşa neler yapılabileceğine değinmeyi amaçladık. Örgütsel görüşlere ulaştık. Ama üyelerimizin krizden ne

kadar etkilendiklerine ilişkin yeterli bilgiye ulaşmak sanıldığı kadar kolay değil. Çünkü krizin bütün acımasızlığını yaşayan üyeler bile yaşadığı sıkıntıları dillendirmekte çekingen davranıyor: Sanki bir zayıf tarafını, bir acınası yanını ele vermek istemezmiş gibi. Ya da yaşadıkları salt kendi bireysel sorunuymuş veya bireysel olarak çözüm bulabilirmiş gibi.

Oysa küresel kapitalizmin tüm emekçilere olduğu gibi mühendis meslektaşlarımıza da reva gördüğü bu. Yoksulluk, işsizlik dayatan bu sistemden kurtulmak için aynı sıkıntıları yaşayan insanların gönül kapılarını açmaları ve ortak örgütlü davranışlara yönelmesi kaçınılmaz.

Mühendis ve mimarların bu olumsuzlukları durdurmak için; daha bütünleşmiş, daha örgütlü, daha etkin ve insana seslenen, bilimsel, mesleki, kültürel girdilerle zenginleştirilmiş daha politik bir tavra ihtiyacı bulunuyor. Gelecek güzel günleri bugünden birlikte kurma çabasını göstermedikçe onu kimsenin bize armağan etmeyeceğini bilmeliyiz.

